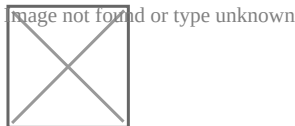

"ΤΡΟΠΟΣ",οδοιπορικό στην αναγέννηση της ψαλτικής παράδοσης στη Σερβία.

/ [Πεμπτούσία](#)

ΚΟΥ2

Image not found or type unknown

Την επόμενη το πρωί, Σάββατο 19 Οκτωβρίου ξεκούραστοι αφήσαμε το ξενοδοχείο και ξεκινήσαμε μια περιδιάβαση στο Νόβισαντ. Η ηλιόλουστη μέρα ήταν ακόμη ένα δώρο και οι ξεναγοί μας, ο π. Ιερόθεος και οι ενθουσιώδεις μουσικόφιλοι Σέρβοι φίλοι μας, ήταν μέσ' στην καλή χαρά!

Μας δείξαν τα ίχνη των Ελλήνων της Πόλης από τον 16ο αιώνα σε εκκλησίες και αρχοντικά. Ακούσαμε συνοπτικά την ιστορία της όμορφης μικρής αυτής πόλης που είναι και η ιστορία του λαού αυτού. Ιστορία δόξας, γενναιότητας αλλά και θυσίας, ξένης επικυριαρχίας και καταπίεσης, πίστης και μαρτυρικής εγκαρτέρησης.

Μέχρι το μεσημέρι ολοκληρώσαμε την βόλτα μας στην πόλη. Αποχαιρετήσαμε μπροστά στο ποτάμι τους νέους και τους παλιούς φίλους μας και με οδηγό τον π.Ιερόθεο ξεκινήσαμε για το μοναστήρι του, το τελευταίο προσκύνημα του ταξιδιού μας στην Σερβία.

Φτάσαμε μετά από μια ενδιαφέρουσα διαδρομή στο μοναστήρι των Αρχαγγέλων στο Κοβίλιε. Ιδρυμένο από τον Άγιο Σάββα, Αρχιεπίσκοπο Σερβίας από τον 13ο αιώνα στο μέρος που συμφιλίωσε δύο στρατούς, τον Σερβικό και τον Ουγγρικό. Κέντρο μοναστικό και εκπαιδευτικών διδασκάλων, μοναχών και ιερέων , ένα πνευματικό καταφύγιο για τους ανθρώπους της περιοχής. Η μονή σε όλη την ιστορία της ήταν ανδρική εκτός από μια μικρή περίοδο στο τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Γύρω από το καθολικό βλέπεις νέα κτήρια και εργασίες αναπαλαίωσης και αναστήλωσης ενός μοναστηριού που επανειλημμένα πέρασε διά πυρός και ύδατος και σήμερα βιώνει πνευματική αναψυχή.

Η τελευταία σελίδα της ιστορίας της Μονής γράφεται το 1990 όταν ο επίσκοπος Μπάτσκας Ειρηνάιος εγκαθιστά τρεις μοναχούς , μετέπειτα επισκόπους και βάζει τα θεμέλια για τη σημερινή αδελφότητα. Μας υποδέχτηκαν στο αρχονταρίκι, πήραμε το παραδοσιακό κέρασμα με καφέ και λικέρ πράσινο καρυδάκι και

ξεναγηθήκαμε στο κηροπλαστέιο, στο αποστακτήριο παραδοσιακού ποτού από διάφορα φρούτα, κυδώνια, αχλάδια, δαμάσκηνα και ετοιμαστήκαμε για τον εσπερινό.

Περάσαμε στο καθολικό. Το μπαρόκ τέμπλο, εντυπωσιακό και επιβλητικό, μιλάει εύγλωττα για την ανακαίνιση του 19ου αιώνα, ενώ οι σκαλωσιές μόνιμες τα τελευταία 5 χρόνια εξυπηρετούν το έργο της ιστόρησης των νέων τοιχογραφιών. Είδαμε τον Ρώσο ζωγράφο στη σκαλωσιά να δουλεύει «fresco» τις υπέροχες τοιχογραφίες και μας μίλησε για την τεχνική του. Οι δύο τρούλοι είναι έτοιμοι και τώρα δουλεύει στο δυτικό τοίχο την αψίδα. Χρώματα διάφανα και δροσερά, όμορφα πρόσωπα και ρυθμικές συνθέσεις ζωντανεύουν τον παραδοσιακό τρόπο του fresco με τον ασβέστη στους τοίχους του καθολικού.

Μια αξέχαστη εμπειρία θα είχαμε λίγο πιο μετά στον εσπερινό. Ο χορός των Σέρβων στο αριστερό ψαλτήρι και ο ΤΡΟΠΟΣ στον δεξιό. Ψάλαμε τον εσπερινό του Σαββάτου και τη γιορτή του Αποστόλου Θωμά. Κεκραγάρια, στιχολογία, εσπέρια, δοξαστικό του Αγίου και Δογματικό Θεοτοκίον σε εναλλαγή ελληνικών και σλαβονικών στην ίδια μουσική γλώσσα, στην ίδια προσευχητική συχνότητα. Η επιλύχνιος ευχαριστία συνέπεσε με το ιλαρό φως της δύσης που έμπαινε από τους ψηλούς τρούλους.

Γκόσποτι πομίλουι, κύριε ελέησον.

Πολάι γκόσποτι, Παράσχου Κύριε.

Φρεσκάρει το νόημα της ευχής η ξένη γλώσσα στο μυαλό και φτερουγίζει στην καρδιά η χαρά της μετοχής στην κοινή δοξολογία. Στο τέλος του εσπερινού το κράτημα του Χαλάτζογλου με το φως των κεριών να φωτίζει αχνά το επιβλητικό καθολικό γεμάτο μοναχούς και προσκυνητές, όρθιους χωρίς καθίσματα και ηλεκτρικά φώτα, χωρίς γυαλισμένα δάπεδα, μικρόφωνα και μεγάφωνα ακούστηκε πραγματικά σαν μουσική των Αγγέλων.

Τέλος η βραδυνή τράπεζα στο Κοβίλιε ήταν ένα υπέροχο δείπνο στο τέλος ενός αξέχαστου οδοιπορικού. Αισθανθήκαμε την ενότητα μεταξύ μας, να συμμετέχουμε στην ίδια πίστη μετέχοντας και στην ίδια ψαλμωδία. ..Όλοι μας προσπαθήσαμε να αναβιώσουμε την κοινή Ορθόδοξη παράδοση...Ο Θεός να ευλογήσει τον κόπο αυτό και ο κόπος αυτός να είναι χαρά και πρόγευση της σωτηρίας μας...

Image not found or type unknown

Ο λόγος του ηγούμενου γέροντα Ησύχιου εύφρανε τις καρδιές μας περισσότερο και από τον μοναστηριακό οίνο της Studenica που γεμίσαμε τα ποτήρια μας.

Σάββατο βράδυ αργά μετά την τράπεζα ο γέροντας μας κατευόδωσε με θερμές ευχές μέσα στο πούλμαν, συγκινημένος.

«Αισθανθήκαμε μαζί σας σαν μια ψυχή...Εύχομαι να δοθούν τέτοιες ευκαιρίες και στο μέλλον...»

Τα δώρα του ηγουμένου με δυσκολία χώρεσαν στις αποσκευές μας, τα λόγια του πλημμύρισαν τις καρδιές μας...

Στο αεροδρόμιο χαιρετίσαμε τον π. Ιερόθεο, τον ευχαριστήσαμε με ευγνωμοσύνη, πήραμε την ευχή του και ευχηθήκαμε εις το επανιδείν. Ήμασταν όλοι χαρούμενοι και σχεδόν ξεχάσαμε την κούραση της ημέρας. Το πρωί τους περισσότερους μας

περίμενε η Κυριακάτικη ακολουθία στα αναλόγια

Μακάρι ο Άγιος Θεός να πλαταίνει τις καρδιές μας να χωρέσουν την χαρά και την χάρη που μας δόθηκε σε αυτό το αξέχαστο προσκύνημα.

[M1420189](#)

Image not found or type unknown

Υ.Γ.: «Πότε θα ξαναπάμε; «έγραψα κάτω από μια φωτογραφία της χορωδίας στο fb.

«Γιατί; Φύγαμε;» απάντησε ποιητικά ο Αντώνης ο Χάλαρης...